

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΜΟΝΙΔΗ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΦΕΕΟΠ 5/10/2014

«Χαιρετίζω και εγώ την εκδήλωση. Θα είμαι δυσάρεστος όπως συνηθίζω βέβαια. Ακούσαμε ευχολόγια, ακούσαμε σχέδια, ακούσαμε πλάνα. Το βόλεϊ φθίνει. Το βόλεϊ είναι κλινικά νεκρό. Μερικοί στην Ομοσπονδία χαίρονται για αυτό, λένε όλα τα πράγματα είναι ήσυχα. Ήσυχα είναι και στα νεκροταφεία. Αυτό δεν μας απασχολεί. Το θέμα είναι να γίνεται ντόρος.

Υπάρχει αδιαφορία από την Ομοσπονδία, από παράγοντες, από τον Τύπο από τους φιλάθλους. Δεν υπάρχει ενδιαφέρον για το βόλεϊ. Κοιταχτείτε. Ανάμεσά μας, μεταξύ μας. Αν εξαιρέσεις αυτούς που μιλήσανε, αυτούς που βραβευθήκανε και ορισμένους διαιτητές, δεν υπάρχει κάποιος άλλος. Άντε το πολύ δεκα άτομα. Αυτοί είμαστε το βόλεϊ; Άρα δεν υπάρχει βόλεϊ. Στις εφημερίδες, όπου παλαιότερα κάθε πολιτική εφημερίδα είχε έναν αθλητικό συντάκτη βόλεϊ ή ρεπόρτερ, τώρα δεν υπάρχει τίποτα. Ενάμιση δημοσιογράφος έχει μείνει στο βόλεϊ. Ψάχνεις να βρεις βόλεϊ σε πολιτική εφημερίδα βόλεϊ και δεν υπάρχει τίποτα. Στα sites μπαίνουν τα αποτελέσματα, στην τηλεόραση δεν το συζητώ. Οι μόνοι που κρατούν ζωντανό το βόλεϊ είναι το volleynews και η NOVA που μεταδίδει το πρωτάθλημα της Α1 των ανδρών.

Από εκεί και πέρα ξεκινάμε να δούμε τι φταίει. Τί να προβάλει ο Τύπος; Ποιες επιτυχίες έχουμε; Η Εθνική ανδρών είναι η ναυαρχίδα του ελληνικού βόλεϊ. Αυτή πρέπει να σέρνει το ελληνικό βόλεϊ. Τι επιτυχίες έχει η Εθνική ανδρών τα τελευταία χρόνια; Οκτώ χρόνια έχουμε να πάμε σε Ευρωπαϊκό πρωτάθλημα, από το 2002 σε Παγκόσμιο. Δεν είναι επιτυχία, ότι παίξαμε στον τελικό της Ευρωπαϊκής Λίγκας.

Είναι αποτυχημένη και η φετινή χρονιά, γιατί δεν προκριθήκαμε στο Ευρωπαϊκό πρωτάθλημα. Χάσαμε μέσα στην έδρα μας από ομάδες που παλιά τις κερδίζαμε. Ο Δρίκος είπε να μην κοιτάμε το παρελθόν, αλλά αν δεν κοιτάμε το παρελθόν δεν μπορούμε να συγκρίνουμε το που βρισκόμαστε. Από τις ομάδες που παλιά τις κερδίζαμε για πλάκα, χάσαμε μέσα στην έδρα μας 3-0, 3-0. Και όλη η ιστορία είναι αυτό που είπαν όλοι οι προλαλήσαντες. Υπάρχει ένα πλάνο;

Να ξεκινήσουμε να πούμε είμαστε εδώ, θα προσπαθήσουμε να φτιάξουμε αυτό μετά κρινόμαστε, υπάρχει ένας απολογισμός. Πιστεύω πως δεν υπάρχει πλάνο. Δεν κρίνεται κανένας. Ποιος θα κρίνει τον Σωτήρη Δρίκο αν η φετινή χρονιά είναι αποτυχημένη; Τον Καлмаζίδη αν η φετινή χρονιά είναι πετυχημένη;

Ποιος θα κρίνει τον Δρίκο, και δεν το λέω γιατί είναι προσωπικό το θέμα, ότι ξύπνησε ένα πρωί πήρε και έκανε τον Αρμενάκη κεντρικό. Από διαγώνιο, τον έκανε κεντρικό. Συζήτησε με κανέναν; Υπάρχει μια «Επιτροπή Σοφών» όπως στα άλλα αθλήματα, να καθίσουν να συζητήσουν. Ίσων να τον βοηθούσαν και τον ίδιο τον προπονητή. Να του πούνε γιατί τον κάνεις κεντρικό; Μόνος του το αποφάσισε, μόνος του πήρε το ρίσκο, μόνος του απέτυχε για εμένα. Ποιος θα καθίσει να συζητήσει με τον Δρίκο ή με τον Γιάννη Καлмаζίδη το τι κάναμε αυτή τη χρονιά. Το τι κάναμε σωστό, λάθος ή στραβό.

Είδαμε την Εθνική γυναικών. Όποια ήθελε έμπαινε, όποια ήθελε έβγαινε. Κέντρο διερχομένων. Καλούσε δώδεκα, οι μισές φεύγανε, οι άλλες ερχότανε. Καλούσε μια, έπαιρνε μεταγραφή, σταματούσε να παίζει από την Εθνική. Ποιος θα κρίνει τον Καлмаζίδη για αυτό που έγινε. Ή ποιος θα μας πει γιατί η Εθνική Νεανίδων δεν πήγε κομπλέ στην τελική φάση. Εγώ δεν κατάλαβα ακόμη γιατί έλλειπαν κάποιες αθλήτριες, κάποιες ήταν τραυματισμένες, κάποιες προτίμησαν τις σπουδές.

Πήγαμε κάναμε την μεγαλύτερη επιτυχία της φετινής χρονιάς, μπορούσαμε να πάρουμε και μετάλλιο και έλλειπαν τρεις-τέσσερις βασικές. Ποιος θα απολογηθεί για αυτό το πράγμα.

Μίλησε ο Δρίκος πριν. Μια χαρά τα είπε. Ξέρετε πόσες φορές τα έχει πει αυτά ο Σωτήρης; Εφαρμόστηκαν ποτέ; Θα εφαρμοστούν; Ποτέ. Εκεί υπάρχει ένα μεγάλο πρόβλημα, όσον αφορά την συνέχεια και την διακοπή που λέγαμε.

Πέρσι έγινε το μεγαλύτερο... έγκλημα στην ιστορία του ελληνικού βόλεϊ. Δεν προπονήθηκαν οι εθνικές ομάδες ολόκληρο το καλοκαίρι. Και δεν άνοιξε μύτη. Κανένας δεν μίλησε. Ακόμη και εσείς κύριε Στουραίτη που είσατε Σύλλογος Φίλων Ελληνικών Εθνικών Ομάδων Πετοσφαίρισης. Δεν είστε για να λέτε μόνο συγχαρητήρια που κερδίσατε. Κάνατε κριτική που οι Εθνικές ομάδες τρεις μήνες δεν λειτούργησαν; Δεν έχει γίνει ποτέ. Θυμούνται εδώ οι παλαιότεροι παίκτες, δουλεύανε δώδεκα μήνες τον χρόνο. Από δεκαέξι χρόνων όλα τα παιδιά μέχρι να γίνουν 35, δουλεύανε όλα τα καλοκαίρια. Και πέρσι δεν δούλεψαν οι Εθνικές ομάδες. Και ουδείς ενοχλήθηκε. Έκανα μια συζήτηση με τον Δρίκου, μου είπε δεν γινότανε γιατί, γιατί, γιατί... Δεν υπάρχει δεν γινόταν.

Η Εθνική ομάδα πρέπει να δουλεύει το καλοκαίρι. Μπορεί αν δούλευε πέρσι το καλοκαίρι, φέτος να πήγαινε στο Πανευρωπαϊκό. Είναι δυνατόν να μην δουλεύουν οι εθνικές ομάδες το καλοκαίρι; Που έχει γίνει αυτό το πράγμα.

Καθόμαστε τώρα πανηγυρίζουμε που παίξαμε στον τελικό της Ευρωλίγκα. Ξεγλάσαμε τον κόσμο, ασχολήθηκαν λίγο εφημερίδες, τηλεόραση, ίντερνετ και το κρύψαμε μεταξύ μας. Τι είναι η Ευρωλίγκα. Είναι η τέταρτη κατηγορία των Εθνικών ομάδων και φθάσαμε στον τελικό. Και;

Υπάρχει πρώτη κατηγορία του World League, υπάρχει 2^η και 3^η, υπάρχει το Ευρωπαϊκό πρωτάθλημα που δεν πήγαμε. Υπάρχει πλήρης αδιαφορία. Αυτό είναι το πρόβλημα για εμένα και ότι δεν υπάρχει συνέχεια.

Σήμερα διάβασα με χαρά πως πήρε η Ομοσπονδία 11 αποσπάσεις προπονητών. Τι είναι αυτές οι αποσπάσεις, θα μας πει κανένας; Γιατί τις πήρανε αυτές τις αποσπάσεις; Τι θα κάνει ο καθένας από αυτούς. Οι 4 αποσπάσεις υπήρχαν μέχρι τώρα στην Ομοσπονδία. Αξιολόγησε κανείς το έργο αυτών των ανθρώπων; Τι ήταν; Ρουσφέτια; Ήταν ανάγκες του αθλήματος; Αξιολογήθηκε ο Α, ο Β, ο Γ που πήρε απόσπαση, τον πληρώνει ο ελληνικός λαός για να δουλέψει στο βόλεϊ. Τι έργο πρόσφερε; Γιατί ανανεώθηκαν οι 4; Καλώς ή κακώς; Γιατί έγιναν 11; Τι θα κάνουν οι 11;

Πάμε στο θέμα τις ανάπτυξης και την καραμέλα πως τόσα κορίτσια ασχολούνται με το βόλεϊ γυναικών. Και; Τι έγινε που ασχολούνται; Το καλοκαίρι έκανα μια κουβέντα με τον Τάκη Φλώρο και μου είπε κάτι σημαντικό. Είχε πάει όταν έγινε η συγκέντρωση της προεθνικής με 40 κορίτσια στην Πτολεμαΐδα. Ρώτησε και τα 40 κορίτσια. Επιλέξατε το βόλεϊ ή σας επέλεξε το βόλεϊ; Προσέξτε την διαφορά.

Επειδή τα κορίτσια δεν θέλουν να ασχοληθούν με το μπάσκετ, ούτε με το χάντμπολ, ασχολούνται με το βόλεϊ γιατί είναι πιο ωραίο άθλημα και τις αναδεικνύει ως γυναίκες. Είναι πιο θηλυκό άθλημα, επιλέγουν το βόλεϊ. Δεν τις επιλέγουμε εμείς. Από τις 40 κοπέλες που ρώτησε ο Φλώρος αν τις επιλέξαμε εμείς ή μας επέλεξαν, οι 39 είπαν μας επέλεξαν. Άρα δεν παίρνουμε ότι καλύτερο υπάρχει. Ή δεν παίρνουμε αυτό που χρειαζόμαστε.

Παλιά υπήρχαν κάποιοι προπονητές γραφικοί ή ρομαντικοί που αλωνίζανε όλη την Ελλάδα και έβρισκαν κορίτσια. Επέλεγαν και έπαιρναν αυτά τα κορίτσια που έπρεπε να παίζουν. Και αγόρια. Δεν γίνεται αυτό το πράγμα τώρα. Κάθε χρόνο ακούμε, θα οργώσουμε την Ελλάδα, θα κάνουμε χωράφι την Ελλάδα. Την οργώσαμε, την ξαναοργώσαμε και τίποτα δεν γίνεται. Αυτοί οι 11 που πιστεύω είναι αρκετοί στον αριθμό, να οργώσουν την Ελλάδα, να μας φέρουν τα καλύτερα παιδιά που υπάρχουν και να υπάρχει κάποια συνέχεια.

Στο beach volley από ατομικές ενέργειες προπονητών λειτουργεί το άθλημα. Έχουμε φθάσει στο σημείο να πανηγυρίζουμε ότι κερδίσαμε το Βαλκανικό. Εδώ η Καραντάσιου κέρδισε το Ευρωπαϊκό, έπαιξε τελικό παγκοσμίου και εμείς πανηγυρίζουμε γιατί κερδίσαμε το Βαλκανικό. Ναι, δίνει βαθμούς για την παγκόσμια κατάταξη, για μπαίνουν στα τουρνουά. Είναι επιτυχία για το ελληνικό beach volley που κέρδισε Βαλκανικό, που πήγαν στην Βουλγαρία;

Έχουμε φθίνει. Κάτι πρέπει να γίνει. Δεν μπορεί να λέμε τι καλά ήμαστε ήσυχα, δεν μιλά κανένας. Πρέπει να γίνει ντόρος. Η Ομοσπονδία να ανοίξει τις πόρτες της, να κάνει μια πανστρατιά, να κάνει ένα κάλεσμα. Να πάμε όσοι έχουμε απομείναμε να δουλέψουμε εθελοντικά, να βοηθήσουμε. Αντιπολίτευση δεν υπάρχει στην Ομοσπονδία, δεν έχει λόγο να φοβάται κανέναν. Ας ανοίξει τις πόρτες της να μπει όποιος θέλει να δουλέψει».